

Aurelija Griškevičienė

Norvegų kalbos gramatika

baltos lankos

NO

MOKOMOSIS KNYGOS
12

Aurelija Griškevičienė

Norvegų kalbos gramatika

Mokomoji knyga

baltos lankos

Turinys

Pratarmė	11
Norvegų kalbos atmainos	13
1. VEIKSMAŽODIS	15
1.1. Veiksmazodžio formos.....	15
1.1.1. Bendratis.....	15
1.1.2. Stiprieji veiksmazodžiai	16
1.1.3. Silpnieji veiksmazodžiai	16
1.1.4. Dvejopas formas turintys veiksmazodžiai	18
1.2. Veikiamoji rūšis. Veiksmazodžio laikai	20
1.2.1. Bendros pastabos	20
1.2.2. Paprastasis esamasis laikas	21
1.2.3. Perfektas	22
1.2.4. Būsimojo veiksmo raiška.....	24
1.2.5. Būsimasis atliktinis laikas	25
1.2.6. Preteritas, arba paprastasis būtasis laikas.....	26
1.2.7. Pliuskvamperfektas, arba būtasis atliktinis laikas	27
1.2.8. Praeities būsimasis laikas	28
1.2.9. Praeities būsimasis atliktinis laikas	29
1.2.10. Laikų derinimas	31
1.3. Neveikiamoji rūšis.....	32
1.3.1. Bendros pastabos	32
1.3.2. Neveikiamoji rūšis su pagalbinio veiksmazodžiu <i>bli</i>	33
1.3.3. Neveikiamoji rūšis su galūne <i>-s</i>	34
1.3.4. Neveikiamoji rūšis su pagalbinio veiksmazodžiu <i>være</i>	35
1.4. Liepiamoji nuosaka	36
1.5. Tariamoji nuosaka	37
1.6. Modaliniai veiksmazodžiai	38

1.6.1.	<i>Kunne</i>	39
1.6.2.	<i>Måtte</i>	39
1.6.3.	<i>Skulle</i>	40
1.6.4.	<i>Ville</i>	41
1.6.5.	<i>Burde</i>	42
1.7.	Veiksmažodžiai, galintys eiti ir pagrindiniais, ir pagalbiniais: <i>ha, være, få, bli</i>	43
1.7.1.	Veiksmažodis <i>ha</i>	43
1.7.2.	Veiksmažodis <i>være</i>	44
1.7.3.	Veiksmažodis <i>bli</i>	45
1.7.4.	Veiksmažodis <i>få</i>	45
1.8.	Sudurtiniai ir fraziniai veiksmažodžiai	47
1.9.	Sangražiniai veiksmažodžiai	51
1.10.	Veiksmažodžiai su galūne <i>-s</i>	52
1.11.	Veiksmažodžiai <i>synes, mene</i> ir <i>tro</i>	53
2.	ARTIKELIS	55
3.	DAIKTAVARDIS	57
3.1.	Giminė ir artikkelis.....	57
3.2.	Daiktavardžių kaitymas.....	60
3.3.	Vienaskaitiniai daiktavardžiai	67
3.4.	Daugiskaitiniai daiktavardžiai.....	67
3.5.	Žymimosios ir nežymimosios formos vartosena	67
3.5.1.	Daiktavardžių nežymimoji forma.....	68
3.5.2.	Daiktavardžių žymimoji forma.....	71
3.6.	Genityvas	73
3.6.1.	Alternatyvūs genityvo raiškos būdai	74
3.7.	Daiktavardžių daryba.....	77
3.7.1.	Priešdėliniai ir priesaginiai vediniai.....	77
3.7.2.	Sudurtiniai daiktavardžiai.....	78
4.	BŪDVARDIS	81
4.1.	Būdvardžių derinimas su daiktavardžiais. Nežymimoji forma	81

4.2.	Būdvardžio žymimoji forma	85
4.3.	Viengubas ir dvigubas žymėtumas	87
4.4.	Būdvardžiu išreikšta tarinio vardinė dalis	88
4.5.	Daiktavardiškas būdvardžių vartojimas	90
4.6.	Būdvardžių laipsniavimas.....	91
5.	DALYVIS	95
5.1.	Esamojo laiko dalyvis	95
5.2.	Būtojo laiko dalyvis	96
6.	ĮVARDIS	97
6.1.	Asmeniniai įvardžiai.....	97
6.2.	Parodomieji įvardžiai	99
6.3.	Savybiniai įvardžiai.....	101
6.4.	Sangražinis įvardis <i>seg</i>	104
6.5.	Klausiamieji įvardžiai.....	104
6.6.	Nežymimieji įvardžiai	106
6.7.	Santykinis įvardis <i>som</i>	107
6.8.	Savitarpio įvardis <i>hverandre</i>	108
7.	SKAITVARDIS	109
7.1.	Kiekiniai skaitvardžiai	109
7.2.	Kelintiniai skaitvardžiai.....	111
7.3.	Trupmeniniai skaitvardžiai	113
7.4.	Skaitvardžiai datose	113
8.	PRIEVEIKSMIS	115
8.1.	Vietosrieveiksmiai	115
8.2.	Laikorieveiksmiai	116
8.3.	Būdorieveiksmiai	116
8.4.	Laipsniorieveiksmiai	117
8.5.	Modaliniairieveiksmiai	117
8.6.	Prieveiksmių laipsniavimas	118
9.	PRIELINKSNIS	119
9.1.	Bendros pastabos.....	119

9.2.	Vietos prielinksniai.....	121
9.3.	Laiko prielinksniai.....	123
9.4.	Keletas lietuviams sunkesnių prielinksnių	127
10.	JUNGTUKAS	131
10.1.	Sujungiamieji jungtukai	131
10.2.	Prijungiamieji jungtukai.....	132
11.	SAKINYS	135
11.1.	Bendros pastabos.....	135
11.2.	Žodžių tvarka	136
11.2.1.	Pagrindinės žodžių tvarkos taisyklės.....	136
11.2.2.	Žodžių tvarka „sakinio schemeje“	141
11.3.	Klausimai.....	147
11.4.	Netiesioginė kalba.....	148
11.5.	Neigiamieji sakiniai	149
11.6.	Sakiniai su formaliuoju veiksmu <i>det</i>	149
11.6.1.	Beasmeniai sakiniai.....	150
11.6.2.	Pristatomoji konstrukcija	150
11.6.3.	Konstrukcija su bendratimi arba šalutiniu sakiniu.....	152
11.6.4.	Lūžis	152
11.7.	Pagrindinės skyrybos taisyklės.....	154
12.	KELETAS LIETUVIAMS SUNKESNIŲ ATVEJŲ	157
12.1.	Kiekio ir apibrėžtumo raiška	157
12.1.1.	<i>Mange, mye, mang ei, mang en, mangt (et)</i>	157
12.1.2.	<i>Lite, litt, få, noen få</i>	159
12.1.3.	<i>Noen, noe</i>	159
12.1.4.	<i>Ingen, intet, ingenting</i>	161
12.1.5.	<i>All, alt, alle</i>	163
12.1.6.	<i>Hel, helt, hele</i>	164
12.1.7.	<i>Halv, halvt, halve</i>	165
12.1.8.	<i>Hver, hvert, enhver, ethvert</i>	165
12.1.9.	<i>Begge</i>	166
12.2.	Žodeliai <i>da, jo, nok, vel, visst</i>	167
12.2.1.	<i>Da</i>	167

12.2.2.	<i>Jo</i>	168
12.2.3.	<i>Nok</i>	169
12.2.4.	<i>Vel</i>	169
12.2.5.	<i>Visst</i>	170
12.3.	Žodis <i>så</i>	170

13. Tarimas	172
13.1. Balsiai	172
13.2. Priebalsiai.....	176
13.3. Kirtis ir tonemos.....	178

Dažniausių norvegų kalbos netaisyklingųjų veiksmažodžių formų sąrašas	180
Naudoti šaltiniai	184
Rodyklė	186

Pratarmė

Ši praktinė norvegų kalbos gramatika skirta aukštųjų mokyklų studentams, studijuojantiems norvegų kalbą, ir tiems, kurie šia kalba domisi arba jos mokosi savarankiškai.

Tai – bukmo (norv. *bokmål*), vienos iš dviejų oficialiai pripažintų norvegų kalbos atmainų, praktinė gramatika.

Gramatiką sudaro trylika skyrių. Pirmuosiuose dešimtyje skyrių (1–10) aprašomos atskirų norvegų kalbos dalių gramatinės formos ir kategorijos, 11-tame knygos skyriuje nagrinėjama norvegų kalbos sakinio struktūra, norvegų kalbai būdingos sakinio konstrukcijos, pateikiamos pagrindinės skyrybos taisyklės. Tryliktame skyriuje aptariamas norvegų kalbos tarimas. 12-tas knygos skyrius „Keletas lietuviams sunkesnių atvejų“ kiek iškrenta iš konteksto, nes parašytas turint metodinių tikslų, čia išskirti kai kurie lietuviams sunkiau išmokstami atvejai. Daugelis 12-tame skyriuje aprašomų žodžių lietuvių ir norvegų kalbotyros priskiriami skirtingoms kalbos dalims, todėl šis skyrius parašytas remiantis lietuvių kalbos ekvivalentais. Apskritai, visoje gramatikoje stengiamasi išsamiau aprašyti ir paaiškinti tuos norvegų kalbos reiškinius, kurie nebūdingi lietuvių kalbai, todėl sunkiau lietuvių suvokiami ir dažniau vartojami netaisyklingai. Knygos gale pridodamas netaisyklingųjų veiksmažodžių formų sąrašas, naudotų šaltinių sąrašas ir gramatinių sąvokų rodyklė.

Praktiniais kalbos mokymo(si) sumetimais knygoje šiek tiek nuklystama nuo tradicinės gramatikos sistemos: čia nenagrinėjama visų kalbos dalių daryba – aprašyti tiktai daiktavardžiai ir sudurtiniai veiksmažodžiai; atskirame skyriuje apžvelgiami norvegų kalbos artikeliai, nors pats artikelių vartojimas, kaip įprasta, išsamiau aprašomas daiktavardžio ir būdvardžio skyriuose; prielinksnių skyriaus

atskirame poskyryje aprašyti keli lietuviams problemiški prielinksniai ir kt.

Šis leidinys orientuotas į skaitytoją, kuris supranta pagrindines gramatikos sąvokas. Pagrindinių gramatikos sąvokų pavadinimai tekste pateikiami ir norvegų kalba. Knygoje dažniausiai pateikiami ir vartojami tokie norvegų kalbos gramatinius reiškinius įvardijantys lietuviški terminai (pavyzdžiui, veiksmožodžio laikų pavadinimai), kurie labiausiai prigiję skandinavų kalbų dėstymo praktikoje, nors daugelis terminų apskritai dar nėra nusistovėję.

Visi norvegų kalbos pavyzdžiai išversti į lietuvių kalbą, kad skaitytojui būtų nesunku suprasti aprašomus kalbos reiškinius.

Ši knyga – tai papildytas ir atnaujintas 2012 m. išleistos *Norvegų kalbos gramatikos* leidimas. Pirmojo leidimo tekstas iš esmės nekeistas, atnaujinti kai kurie terminai, pavyzdžiai, įdėta naujos informacijos. Antrasis leidimas papildytas šiais skyriais: „Veiksmožodžiai, galintys eiti ir pagrindiniais, ir pagalbinais: *ha, være, få, bli*“ (sk. 1.7); „Veiksmožodžiai *synes, mene* ir *tro*“ (sk. 1.11); „Priešdėliniai ir priešaginiai vediniai“ (sk. 3.7.1), „Pagrindinės žodžių tvarkos taisyklės“ (sk. 11.2.1), „Žodis *så*“ (sk. 12.3), „Tarimas“ (sk. 13).

Norvegų kalbos atmainos

Norvegijoje vartojamos dvi oficialios rašytinės norvegų kalbos atmainos – bukmolas (norv. *bokmål*) ir niunoškas (norv. *nynorsk*).

Dviejų oficialių norvegų kalbos atmainų atsiradimą lėmė istorinės aplinkybės.

Daugiau nei keturis šimtus metų (1380–1814) Norvegija priklausė Danijai. Danijos ir Norvegijos sąjungos laikotarpiu Norvegijos oficiali rašto kalba buvo danų. Daniškai su norvegišku tarimu kalbėjo apie porą procentų Norvegijos gyventojų – aukštuomenė, pirkliai, žemvaldžiai, kultūros žmonės; visi kiti kalbėjo norvegų tarmėmis.

Norvegija atsiskyrė nuo Danijos 1814 metais. Prasidėjus tautinio romantizmo laikotarpiui, buvo susirūpinta oficialios norvegų kalbos kūrimu. Vieni siūlė sunorveginti tą danų kalbos variantą, kurį iki tol vartojo aukštuomenė, kiti – norvegų kalbos tarmių pagrindu suformuoti naują rašytinę grynai norvegų kalbą. Abiejų kryptių atstovai ėmėsi kurti atskirus norvegų kalbos variantus, taigi oficiali rašytinė norvegų kalba buvo kuriama dviem kryptimis.

Danų kalbos sunorvegavimo krypties teoretiku tapo Knudas Knudsenas (1812–1895). Knudas Knudsenas siekė sunorveginti daniškų žodžių formas ir jų rašybą pagal norvegišką tarimą. Jo pasiūlytas norvegų kalbos variantas buvo oficialiai patvirtintas jau po jo mirties, 1907 metais. Šis rašytinės norvegų kalbos variantas pavadintas riksmolu (norv. *riksmål*), nuo 1929 metų oficialiai pervadintas bukmolu (norv. *bokmål*).

Antrosios norvegų kalbos atmainos kūrėjas – Ivaras Aasenas (1813–1896). Ivaras Aasenas pats rinko norvegų kalbos tarmių medžiagą, tyrė tarmių gramatiką ir leksiką ir, remdamasis savo tyrinėjimų rezultatais bei ypač atsižvelgdamas į tarmėse išlikusias senosios norvegų kalbos gramatines formas, sukūrė originalų rašytinės

norvegų kalbos variantą. Ivaras Aasenas išleido šio savo sukurto rašytinės norvegų kalbos varianto gramatiką (1864), žodyną (1873), pats ja ėmė kurti eilėraščius ir pjeses. Šį norvegų kalbos variantą Ivaras Aasenas pavadino landsmolu (norv. *landsmål*), 1929 metais jis oficialiai buvo pervadintas į niunošką (norv. *nynorsk*). Oficialios kalbos statusas niunoškui suteiktas 1885 metais.

Devyniolikto amžiaus pirmoje pusėje abu norvegų kalbos variantai buvo ne kartą reformuoti bandant juos suartinti, nes ateityje tikėtasi juos sujungti į vieną bendrą kalbos variantą – samnošką (norv. *samnorsk*). Ilgainiui šios minties buvo atsisakyta. Oficiali šiandienė kalbos politika – dabar ir ateityje išlaikyti abu norvegų kalbos variantus.

Šiandien Norvegijoje kalbama tarmėmis, o kurią rašytinės norvegų kalbos variantą renkasi vartoti norvegas, priklauso nuo žmogaus identiteto, vertybių sistemos, šeimos tradicijų. Šiandien bukmolą, kaip pagrindinį rašomosios kalbos variantą, renkasi apie 85–90 procentų norvegų, niunošku rašo apie 10–15 procentų norvegų. Pagrindinėje mokykloje mokomasi abiejų norvegų kalbos variantų, pasirenkant vieną kaip pagrindinį. Niunoškas populiariausias vakarinėje Norvegijos dalyje.

1. VEIKSMAŽODIS

Norvegų kalbos veiksmažodis (norv. *verb*) turi laikus ir nuosakas, gali būti veikiamosios ir neveikiamosios rūšies.

Norvegų kalbos veiksmažodis nekaitomas asmenimis ir skaičiais, taigi norvegiškame sakinyje tariniu einančio veiksmažodžio forma nepriklauso nuo veiksmu einančio žodžio formos, pvz.: *jeg snakker norsk* ~ aš kalbu norvegiškai, *hun snakker norsk* ~ ji kalba norvegiškai, *dere snakker norsk* ~ jūs kalbate norvegiškai.

1.1. Veiksmažodžio formos

Norvegų kalbos veiksmažodis turi daug įvairių formų. Pagrindinės norvegų kalbos veiksmažodžio formos yra bendratis, preteritas, arba paprastasis būtasis laikas, ir būtojo laiko dalyvis. Iš jų daromos visos kitos išvestinės (sudėtinės laikų ir nuosakų) veiksmažodžio formos. (Plačiau apie antrąją pagrindinę veiksmažodžio formą preteritą žr. sk. 1.2.6, apie trečiąją, būtojo laiko dalyvį, žr. sk. 5.2).

Pagal preterito formą norvegų kalbos veiksmažodžiai skirstomi į stipriuosius ir silpnuosius (plačiau apie stipriuosius veiksmažodžius žr. sk. 1.1.2, apie silpnuosius veiksmažodžius žr. sk. 1.1.3).

1.1.1. Bendratis

Bendratis (norv. *infinitiv*) yra nekaitoma veiksmažodžio forma. Ji kaip antraštinis žodis (lema) pateikiama žodynuose. Daugumos norvegų kalbos veiksmažodžių bendratis, kurią sudaro daugiau nei vienas skiemuo, baigiasi nekirčiuota galūne *-e* (pvz.: *leke* ~ *žaisti*,

drikke ~ gerti), o vienskiemenė veiksmažodžių bendratis baigiasi įvairiais balsiais (pvz.: *si ~ sakyti, gå ~ eiti, gro ~ augti*).

Norvegų kalbos veiksmažodžio bendratis dalelytė yra *å* (plg. anglų k. *to*, vokiečių k. *zu*), pvz.: *å skrive ~ rašyti, å danse ~ šokti*. Bendratis dalelytė *å* nevartojama po modalinių veiksmažodžių (apie modalinius veiksmažodžius žr. sk. 1.6). Po kai kurių veiksmažodžių (pvz.: *å be ~ prašyti, å late ~ leisti, å trenge ~ reikėti, å orke ~ pajėgti* ir kt.) bendratis dalelytė *å* galima praleisti, pvz.: *vi ba ham ringe senere ~ paprašėme jo paskambinti vėliau; jeg lot dem komme ~ leidau jiems ateiti; de trenger ikke reise så tidlig ~ jiems nereikia važiuoti taip anksti*.

Norvegų kalboje galima skirti ir perfektinę bendratį, t. y. junginį, kurį sudaro pagalbinio veiksmažodžio *ha* bendratis ir pagrindinio veiksmažodžio būtojo laiko dalyvis, pvz., *å ha kommet*. Plačiau apie šias konstrukcijas žr. sk. 1.2.5 ir 1.2.9.

1.1.2. Stiprieji veiksmažodžiai

Stiprieji veiksmažodžiai (norv. *sterke verb*) yra netaisyklingi, jų preterito forma neturi galūnės, dažnai skiriasi stipriųjų veiksmažodžių pagrindinių formų šaknies balsis. Šių veiksmažodžių pagrindines formas reikia įsiminti, pvz.: *si ~ sakyti, sa, sagt; finne ~ rasti, fant, funnet; ta ~ imti, tok, tatt*. (Netaisyklingų veiksmažodžių formų sąrašas pateikiamas knygos gale.)

1.1.3. Silpnieji veiksmažodžiai

Silpnųjų veiksmažodžių (norv. *svake verb*) pagrindinės formos daromos pridėdant tam tikras galūnes. Silpnieji veiksmažodžiai skirstomi į keturias grupes.

1 grupė

Pirmajai silpnųjų veiksmažodžių grupei priklauso daugiausia norvegų kalbos veiksmažodžių. Daugelio šios grupės veiksmažodžių

šaknyje yra du skirtingi priebalsiai. Šios grupės veiksmazodžiai turi dvi alternatyvias preterito bei būtojo laiko dalyvio galūnes: abi formos daromos arba su *-et*, arba su *-a*. Galūnė *-et* dažniau vartojama rašytinėje kalboje, o galūnė *-a* – sakytinėje kalboje, pvz.:

Bendratis	Preteritas	Būtojo laiko dalyvis
<i>kaste ~ mesti</i>	<i>kastet / kasta</i>	<i>kastet / kasta</i>
<i>vaske ~ plauti</i>	<i>vasket / vaska</i>	<i>vasket / vaska</i>
<i>vente ~ laukti</i>	<i>ventet / venta</i>	<i>ventet / venta</i>

2 grupė

Antrajai grupei priklausančių veiksmazodžių preteritas daromas su *-te*, o būtojo laiko dalyvis su *-t*. Daugelio šiai grupei priklausančių veiksmazodžių šaknyje yra vienas priebalsis arba du vienodi priebalsiai. Šiai grupei taip pat priklauso visi veiksmazodžiai skoliniai, kurių bendratis baigiasi *-ere*. Kai kurie šios grupės veiksmazodžiai netaisyklingi – skiriasi jų pagrindinių formų šaknies balsis. (Netaisyklingų veiksmazodžių formų sąrašas pateikiamas knygos gale.) Pvz.:

Bendratis	Preteritas	Būtojo laiko dalyvis
<i>lese ~ skaityti</i>	<i>leste</i>	<i>lest</i>
<i>spille ~ žaisti; groti</i>	<i>spilte</i>	<i>spilt</i>
<i>studere ~ studijuoti</i>	<i>studerte</i>	<i>studert</i>
<i>selge ~ parduoti</i>	<i>solgte</i>	<i>solgt</i>

3 grupė

Trečioji veiksmazodžių grupė negausi, jai priklausančių veiksmazodžių preterito forma daroma su galūne *-de*, o būtojo laiko dalyvis su galūne *-d*. Šios grupės veiksmazodžių šaknis baigiasi po balsio einančiais *-d*, *-(g)g*, *-v* arba dvibalsiais *-ei*, *-øy*, pvz.:

Bendratis	Preteritas	Būtojo laiko dalyvis
<i>skade ~ kenkti; žeisti</i>	<i>skadde</i>	<i>skadd</i>
<i>duge ~ tikti</i>	<i>dugde</i>	<i>dugd</i>
<i>leve ~ gyventi</i>	<i>levde</i>	<i>levd</i>
<i>leie ~ nuomoti(s)</i>	<i>leide</i>	<i>leid</i>
<i>tøye ~ tempti</i>	<i>tøyde</i>	<i>tøyd</i>

4 grupė

Ketvirtajai grupei priklausančios veiksmažodžiai baigiasi bet kuriuo balsiu, išskyrus *e*. Daugelis šios grupės veiksmažodžių vienskiemeniai. Jų preterito forma daroma su galūne *-dde*, o būtojo laiko dalyvis su *-dd*, pvz.:

Bendratis	Preteritas	Būtojo laiko dalyvis
<i>tro ~ tikėti</i>	<i>trodde</i>	<i>trodd</i>
<i>bo ~ gyventi</i>	<i>bodde</i>	<i>bodd</i>
<i>sy ~ siūti</i>	<i>sydde</i>	<i>sydd</i>

1.1.4. Dvejopas formas turintys veiksmažodžiai

Norvegų kalboje esama veiksmažodžių, kurių pagrindinės formos gali būti daromos dvejopai, taigi jie priskiriami dviem grupėms, pvz.:

Bendratis	Preteritas	Būtojo laiko dalyvis
<i>lage ~ gaminti</i>	<i>lagde / laget</i>	<i>lagd / laget</i>
<i>suge ~ siurbti</i>	<i>sugde / suget</i>	<i>sugd / suget</i>
<i>øke ~ didėti, didinti</i>	<i>øket / økte</i>	<i>øket / økt</i>

Norvegų kalboje taip pat esama veiksmažodžių, kurie turi ir taisyklingas, ir netaisyklingas pagrindines formas, pvz.:

Bendratis	Preteritas	Būtojo laiko dalyvis
<i>grine ~ vaipytis; verkti</i>	<i>grinte / grein / gren</i>	<i>grint</i>
<i>grave ~ kasti</i>	<i>gravde / grov</i>	<i>gravd</i>
<i>hete ~ vadintis</i>	<i>hette / het</i>	<i>hett</i>
<i>hive ~ kelti; mesti</i>	<i>hivde / heiv / hev</i>	<i>hivd / hevets</i>
<i>sverge ~ prisiekti</i>	<i>sverget / svor</i>	<i>sverget / svoret</i>

Tie norvegų kalbos veiksmazodžiai, kurie turi ir taisyklingas, ir netaisyklingas pagrindines formas, sakinyje gali būti vartojami skirtingai. Taisyklingas kaitymas būdingas tranzityviniams veiksmazodžiams, t. y. tiems veiksmazodžiams, kurie vartojami su tiesioginiu papildiniu, o netaisyklingas kaitymas būdingas intranzityviniams veiksmazodžiams, t. y. tiems veiksmazodžiams, kurie su tiesioginiu papildiniu nevartojami, pvz.: *han **brente** brevet ~ jis sudegino laišką; låven **brant** ned ~ daržinė sudegė; jeg **hengte** bildet på veggen i går ~ vakar pakabinau paveikslą ant sienos; dette bildet **hang** i stua tidlige-re ~ šis paveikslas anksčiau kabėjo svetainėje.*

Bendratis	Preteritas	Būtojo laiko dalyvis
<i>brenne ~ deginti</i>	<i>brente</i>	<i>brent</i>
<i>brenne ~ degti</i>	<i>brant</i>	<i>brent</i>
<i>henge ~ kabinti</i>	<i>hengte</i>	<i>hengt</i>
<i>henge ~ kabėti</i>	<i>hang</i>	<i>hengt</i>
<i>knekke ~ laužti, laužyti</i>	<i>knekte</i>	<i>knekt</i>
<i>knekke ~ lūžti, traškėti</i>	<i>knakk</i>	<i>knekt</i>
<i>skvette ~ taškyti</i>	<i>skvettet</i>	<i>skvettet</i>
<i>skvette ~ tikšti</i>	<i>skvatt</i>	<i>skvetet</i>
<i>slenge ~ mesti, sviesti</i>	<i>slengte</i>	<i>slengt</i>
<i>slenge ~ siūbuoti</i>	<i>slang</i>	<i>slengt</i>
<i>smelle ~ trenkti</i>	<i>smelte</i>	<i>smelt</i>
<i>smelle ~ trinksėti, poškėti</i>	<i>smalt</i>	<i>smelt</i>